

Sygn. akt III RC 142/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2022 roku

Sąd Rejonowy w Mrągowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Katarzyna Popowicz

Protokolant: st. sekretarz sądowy Iwona Michałowska

po rozpoznaniu w dniu 07 grudnia 2022 roku w Mrągowie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego K. S. (1) małoletniego reprezentowanego przez matkę K. S. (2)

przeciwko M. S.

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa alimenty ustalone ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Mrągowie w dniu 20 czerwca 2017 roku w sprawie IIIRC 50/17 od pozwanego M. S. na rzecz małoletniego K. S. (1), z kwoty po 570 (pięćset siedemdziesiąt) złotych miesięcznie, do kwoty **po 800** /osiemset/ złotych miesięcznie, płatne do rąk przedstawiciela ustawowego małoletniego powoda miesięcznie, płatne do rąk matki powoda K. S. (2) do 10 – go dnia każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 01 października 2022 roku,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

III. nie obciąża pozwanego kosztami sądowymi,

IV. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować
2. za 7 dni lub z wnioskiem o uzasadnienie
3. odpis wyroku wraz z klauzulą wykonalności proszę doręczyć przedst. ust. mał. pow.

M., dn. 21 grudnia 2022 roku

Sygn. akt **III RC 142/22**

UZASADNIENIE

K. S. (3) działając w imieniu małoletniego K. S. (1) domagała się podwyższenia alimentów zasądzonych na jego rzecz od pozwanego M. S.

z kwoty po 570 złotych miesięcznie do kwoty po 1.000 złotych miesięcznie. Nadto wniosła o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że przed Sądem Rejonowym w Mrągowie toczyła się sprawa w przedmiocie alimentów, która zakończyła się ugodą z dnia 20 czerwca 2017 roku, sygn. akt III RC 50/17 na mocy, której pozwany zobowiązał się dołożenia na rzecz małoletniego syna K. S. (1) alimentów w kwocie po 570 złotych miesięcznie.

Uzasadniając żądanie podwyższenia alimentów wskazała, że od zawarcia przedmiotowej ugody minęło 5 lat, a potrzeby małoletniego uległy znacznemu zwiększeniu, co sprawia, że niezbędne jest partycypowanie przez pozwanego w kosztach utrzymania dziecka w zakresie większym niż dotychczasowym. Podkreśliła, że małoletni powód wkroczył w wiek dojrzewania i obecnie uczęszcza do szkoły średniej – technikum o profilu wojskowo-mundurowym, a sam zakup wyprawki w postaci zakupu munduru wojskowego, jak i munduru roboczego, książek, zeszytów i obuwia wyniósł łącznie kwotę 1.700 złotych, zaś pozwany w przedmiotowym wydatku nie partycypował. Oszacowała przy tym, że aktualnie ogólny miesięczny koszt utrzymania małoletniego oscyluje w granicach kwoty 2.170 złotych. (pozew k.305)

Pozwany M. S. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu potwierdził fakt, iż jest zobowiązany alimentacyjnie wobec małoletniego syna, a obowiązek ten został ustalony zawartą przed Sądem Rejonowym w Mrągowie ugodą z dnia 20 czerwca 2017 roku, sygn. akt III RC 50/17.

Odnosząc się do żądania pozwu wskazał, że od zawarcia w/w ugody zmianie uległa jego sytuacja finansowa oraz osobista.

Zarzucił, że jest zobowiązany alimentacyjnie nie tylko wobec małoletniego powoda, ale i swej córki z drugiego związku małżeńskiego (alimenty w kwocie 670 złotych miesięcznie). Jednocześnie podał, że wstąpił w nowy związek małżeński, a w dniu (...) urodziła mu się córka N. S., wobec czego na pozwanym ciąży także obowiązek zaspokajania nowej potrzeby. Skonkretyzował przy tym, że miesięczny koszt utrzymania N. S. wynosi ok. 1.000-1.200 złotych miesięcznie. W dalszej kolejności powołał się na pogorszenie swej sytuacji finansowej oraz swe zobowiązania kredytowe. (odpowiedź na pozew k. 10-12)

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni K. S. (1) jest dzieckiem podchodzącym ze związku małżeńskiego K. S. (3) i M. S..

Zakres ostatniego obowiązku alimentacyjnego pozwanego M. S. wobec małoletniego powoda K. S. (1) ustalony został ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Mrągowie z dnia 20 czerwca 2017 roku, sygn. akt III RC 50/17. Pozwany zobowiązał się wówczas dołożenia na rzecz małoletniego K. S. (1) alimentów w kwocie po 570 złotych miesięcznie.

(dowód: akta III RC 50/17)

W dacie ustalenia ostatniego obowiązku alimentacyjnego małoletni K. S. (1) miał 10 lat i uczęszczał do szkoły podstawowej. Wówczas na koszt utrzymania małoletniego składały się wydatki związane z wyżywieniem, zakupem odzieży i obuwia, zakupem środków higienicznych oraz lekarstw, nauką (edukacja, korepetycje z języka angielskiego).

Matka małoletniego K. S. (3) była zatrudniona na podstawie umowy o pracę w (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., gdzie osiągała wynagrodzenia w kwocie oscylującej wokół 2.950 złotych brutto miesięcznie.

M. S. zatrudniony był w Jednostce Wojskowej w G. i z tego tytułu osiągał wynagrodzenie w kwocie 3.466,20 złotych brutto miesięcznie.

(dowód: akta III RC 50/17)

Aktualnie małoletni K. S. (1) ma 15 lat i uczęszcza do szkoły średniej Centrum (...) w M. do klasy mundurowej o profilu wojskowym, korzysta z korepetycji z języka anielskiego oraz niemieckiego, których koszt miesięczny to kwota 400 zł oraz rozwija swoje zainteresowania sportowe w dziedzinie takiej jak piłka nożna. Na koszt utrzymania małoletniego składają się obecnie wydatki związane z wyżywieniem, zakupem odzieży i obuwia, zakupem środków higienicznych, nauką (edukacja, zakup mundurów, korepetycje z języków obcych – niemieckiego oraz angielskiego) oraz hobby.

(dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego K. S. (3) - k. 52-53)

K. S. (3) przeszło od 10 lat zamieszkuje wraz z synem K. S. (1) w lokalu mieszkalnym stanowiącym własność jej matki. Matka małoletniego w dalszym ciągu zatrudniona jest na podstawie umowy o pracę w (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., z której to pracy w okresie sierpień – październik 2022 roku osiągała średni miesięczny dochód w kwocie 4.822,88 złotych brutto. K. S. (3) celem uzyskania większych dochodów z tytułu w/w pracy od przeszło pół roku podjęła pracę w godzinach nocnych. Ponosi koszty utrzymania zajmowanego z synem mieszkania – łącznie z mediami – w wysokości około 800 zł miesięcznie. Dodatkowo przez okres dwóch lat będzie spłacała raty w wysokości po 300 zł miesięcznie za zakup małoletniemu laptopa do zajęć szkolnych za cenę 2.700 zł.

(dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego K. S. (3) - k. 52-53, zaświadczenie - k. 50)

Pozwany M. S. ma 38 lat. W dalszym ciągu pełni zawodową służbę wojskową w Jednostce Wojskowej w G., z której w okresie wrzesień – listopad 2022 roku osiągał średni miesięczny dochód w kwocie 6.118,83 złotych brutto. W okresie od stycznia 2021 roku do grudnia 2021 roku otrzymał dodatkowe należności pieniężne w kwocie 19.579,72 złotych, zaś w od stycznia 2022 roku do sierpnia 2022 roku – w kwocie 18.503,73 złotych.

W dniu 16 sierpnia 2019 roku M. S. wstąpił w nowy związek małżeński i aktualnie zamieszkuje wraz z żoną oraz córką w wynajmowanym lokalu mieszkalnym położonym w miejscowości E.. Żona M. S. jest fizjoterapeutką i z tytułu świadczonej pracy osiąga miesięczny odchów w wysokości ok. 3.200 złotych netto.

W 2019 roku M. S. wraz z obecną małżonką dokonali zakupu nieruchomości stanowiącej działkę gruntu, położonej w miejscowości M., na której w przyszłości zamierzają pobudować dom.

Pozwany realizuje obowiązek alimentacyjny względem swego małoletniego syna K. S. (1) w zakresie ustalonym ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w M. z dnia 20 czerwca 2017 roku, sygn. akt III RC 50/17. Niemniej jednak nie partycypuje jakkolwiek w dodatkowych kosztach utrzymania syna. Nie utrzymuje z nim kontaktu i nie interesuje się jego codziennym życiem. Pozwany ostatni raz widział się z K. S. (1) przeszło 6 lat temu.

Oprócz ciężącego na pozwanym obowiązku alimentacyjnego w kwocie 570 złotych względem małoletniego powoda, jest on zobowiązany alimentacyjnie wobec swej córki z drugiego małżeństwa J. S. (alimenty 670 złotych), która ma obecnie 8 lat.

Posiada zobowiązanie kredytowe w postaci umowy kredytowej w (...) Bank S.A, którego miesięczna rata wynosi ok. 600 złotych. Spłaca również kredyt zaciągnięty w (...) Bank (...) S.A. (rata ok. 458,32 złotych) oraz kredyt w (...) Bank S.A. (rata 146,15 złotych). Niemniej jednak, w części tych zobowiązań kredytowych partycypują również byłe małżonki pozwanego.

(dowód: kserokopia odpisu skróconego aktu urodzenia – k. 13, przesłuchanie pozwanego M. S. – k. 52-53, pismo (...) Bank S.A. – k. 32, wydruki przelewów – k. 24-31 i k. 33-35, zaświadczenie o dochodach k.46-47),

Sad zważył co, następuje :

Powództwo było zasadne jedynie w części.

Na samym wstępie wskazać należy, że niewątpliwie pozwanego obciąża obowiązek alimentacyjny wobec syna, a zakres tego obowiązku zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 kro).

Podstawę żądania pozwu stanowi art. 138 kro zgodnie z którym, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego.

Przez zmianę stosunków rozumie się zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych. Tak określony przedmiot badania Sądu oznacza, że konieczne jest porównanie stanu istniejącego w dacie ostatecznego orzeczenia ustalającego wysokość alimentów ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu.

W ocenie Sądu w realiach niniejszej sprawy doszło do zmiany stosunków, które powinny skutkować zwiększeniem wysokości świadczeń alimentacyjnych, jednak w kwocie niższej od żądania pozwu. Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało bowiem, że od czasu ustalenia ostatecznego obowiązku alimentacyjnego doszło do istotnego zwiększenia się potrzeb uprawnionego dziecka, a sytuacja finansowa pozwanego pozwalała mu na poniesienie świadczenia alimentacyjnego na rzecz małoletniego powoda w wyższym, niż dotychczasowym stopniu.

Przede wszystkim podkreślić należy, że od czasu kiedy strony niniejszego postępowania w ramach zawartej przed Sądem ugody uregulowały obowiązek alimentacyjny pozwanego wobec małoletniego powoda minęło już przeszło 5 lat. Nie powinno zatem budzić wątpliwości, że w okresie tym doszło do istotnej zmiany stosunków, w szczególności w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda, co wpływa bezpośrednio na ocenę przesłanek uregulowanych w art. 135

§ 1 i 2 kro. Naturalnym jest przecież, że w okresie dorastania dzieci i rozwoju potrzeby dzieci rosną, a każdy rodzic powinien mieć to na uwadze i z faktem tym się liczyć.

Małoletni powód ma obecnie 16 lat, a więc jest na etapie intensywnego dojrzewania i rozwoju. Uczęszcza on do szkoły średniej Centrum (...) w M. do klasy mundurowej o profilu wojskowym, rozwija swoje zainteresowania sportowe oraz dokształca się, uczęszczając na dodatkowe zajęcia z języka angielskiego oraz niemieckiego. W tej sytuacji niewątpliwie występują zatem wzmożone wydatki związane z edukacją, ubiorem, zakupem środków higieny osobistej, hobby, jaki i szeroko rozumianym rozwojem małoletniego.

Z pola widzenia nie może przy tym znikać fakt, że obowiązek przyczynienia się do zaspakajania usprawiedliwionych potrzeb dziecka w równym stopniu ciąży na obojgu rodzicach. W realiach niniejszej sprawy cały ciężar wychowania i troski o małoletniego powoda spoczywał zaś i obecnie w dalszym ciągu spoczywa na jego matce. Z akt niniejszej sprawy wynika, iż K. S. (3) w miarę swoich możliwości i posiadanych środków finansowych stara się zapewnić małoletniemu K. S. (1) realizację jego usprawiedliwionych potrzeb, w tym stara się o jego właściwy rozwój - aczkolwiek jej sytuacja finansowa stanowi przeszkodę i ograniczenie w tym zakresie. Obowiązek alimentacyjny przedstawicielki ustawowej małoletniego ma zatem charakter nie tylko materialny. Wyczerpuje się on bowiem w dużej części na opiece, utrzymaniu, wychowaniu, wspieraniu i osobistych staraniach o rozwój dziecka.

Podkreślić również należy, że podjęła ona zatrudnienie w godzinach nocnych albowiem jest ono lepiej płatne.

Pozwany natomiast nigdy nie uczestniczył aktywnie w życiu małoletniego syna

i w dalszym ciągu nie uczestniczy. Nie zabiega on nawet o nawiązanie kontaktu ze swym synem. Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało jednoznacznie, że jego rola ogranicza się notabene do uiszczania świadczeń alimentacyjnych. Nie ulega tym samym żadnym wątpliwościom, że obowiązek ten w dalszym ciągu powinien obciążać pozwanego - jednak z uwagi na powyższe ustalenia - w zakresie większym niż dotychczasowym.

W dalszej kolejności wskazać należy, że wysokość świadczeń alimentacyjnych od osoby zobowiązanej do alimentacji zależy nie tylko od usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej, ale także od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Według utrwalonego w orzecznictwie poglądu, Sąd orzekając o wysokości świadczeń alimentacyjnych, może i powinien brać pod uwagę nie tylko dochody realnie osiągnięte przez zobowiązanego do świadczeń alimentacyjnych, ale także jego potencjalne możliwości zarobkowe i majątkowe (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 roku, sygn. akt III CZP 91/86, OSNCP 1988, Nr 4, poz. 42).

Z zebranego materiału dowodowego wynika, iż pozwany w dalszym ciągu jest zawodowym żołnierzem i pracuje w tym samym miejscu. Ma on stabilne warunki zatrudnienia i uzyskuje wynagrodzenie na nieco wyższym poziomie. Oprócz zasadniczego uposażenia z tytułu świadczonej pracy otrzymuje dodatkowe należności pieniężne, a w okresie od stycznia 2022 roku do sierpnia 2022 roku opiewały one na kwotę 18.503,73 złotych. Sytuacja finansowa od czasu ustalenia poprzedniego obowiązku alimentacyjnego uległa zatem niewielkiemu polepszeniu.

Odnosząc się zaś do podnoszonej przez pozwanego okoliczności, iż obecnie założył nową rodzinę, posiada zobowiązania kredytowe oraz jest zobowiązany alimentacyjne także wobec córki z drugiego małżeństwa wskazać należy, że wybór dotyczący wstąpienia w nowy związek małżeński i założenia rodziny, co ewidentnie wiąże się z większymi wydatkami nie może mieć bezpośredniego wpływu na zapewnienie małoletniemu powodowi jego uzasadnionych potrzeb. Tym bardziej, iż pozwany nie uczestniczy w życiu syna w sposób pozamaterialny. Podkreślić przy tym należy, że stopa życiowa małoletnich dzieci powinna odpowiadać stopie życiowej ich rodziców, którzy w ramach ciężącego obowiązku alimentacyjnego winni zaspakajać nie wszystkie, a jedynie usprawiedliwione potrzeby dzieci.

Uwzględniając zatem powyższe, zaś z drugiej strony fakt, iż pozwany posiada nową rodzinę, co naturalnie wiąże się z wydatkami, jak i, że posiada kilka zobowiązań kredytowych powództwo nie mogło być uwzględnione w całości.

Mając powyższe na uwadze - na podstawie art. 133 § 1 kro, art. 135 § 1 kro, art. 138 kro w zw. z art. 96 § 1 kro - Sąd rozpoznający niniejszą sprawę podwyższył alimenty o kwotę 230 złotych, co jest adekwatne do aktualnych potrzeb małoletniego powoda oraz możliwości zarobkowych pozwanego – o czym orzeczono w punkcie I wyroku. W pozostałym zaś zakresie żądanie powództwa uznano za zbyt wygórowane i pozbawione uzasadnionych podstaw (punkt II wyroku).

Z uwagi na aktualną sytuację życiową pozwanego oraz dotychczasowe uiszczanie świadczeń alimentacyjnych, Sąd w oparciu o regułę słuszności wyrażoną w art. 102 kpc odstąpił od obciążenia pozwanego kosztami postępowania (pkt III).

O rygorze natychmiastowej wykonalności wyroku orzeczono na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc (pkt IV wyroku).